Verenigingsblad der Medisch Natuurwetenschappelijke Studievereniging

anthropos

Fijne vakantie...

en tot volgend jaar!

Symposium: Decoding Depression

ALA

MNW Cribs: Carmen

Stage: Tessa & Renata

Achter de schermen bij... GalaCie

jaargang 10
nummer 2
december 2012

Medtronic

Medtronic is a world leader in medical technology, restoring people to full and productive lives using the most advanced medical device therapies. The company has over 36,000 employees worldwide, with headquarters in Minneapolis, USA.

The Bakken Research Center in Maastricht contributes to Medtronic's mission by conducting clinical and technical R&D programs in Europe, the Middle East and Africa, cooperating with medical specialists and scientists in hospitals and universities.

Excerpts from the Medtronic Mission:

- *To contribute to human welfare by application of biomedical engineering in the research, design, manufacture, and sale of instruments or appliances that alleviate pain, restore health and extend life.*
- *To direct our growth in the areas of biomedical engineering where we display maximum strength and ability...*
- *To strive without reserve for the greatest possible reliability and quality in our products...*

Medtronic Bakken Research Center
Endepolsdomein 5
6229 GW MAASTRICHT

www.medtronic.nl

INHOUDSOPGAVE

'Symposium: Decoding Depression' blz. 07

'ALA' blz. 14

'MNW Cribs: Carmen' blz. 20

'Stage: Tessa & Renata' blz. 23

'Achter de schermen bij... GalaCie' blz. 26

Woord van de RedacCie	4
Woord van het Bestuur	5
Een update van de fSr	6
Symposium:Decoding Depression	7
MNW'er aan het werk	11
Raadsels	12
Een update van de OLC	13
ALA	14
Doorgeef interview	15
Mens Allround	16
Agenda en Verjaardagen	18
Kort Kort Kort	19
MNW cribs: Carmen	20
Verhalen uit de wetenschap	21
Stage:Tessa & Renata	23
Mens Battle	24
Aankondiging: Anthropos 10 jaar!	25
Achter de schermen bij... GalaCie	26

COLOFON

Anthropos
Jaargang 10
Nummer 2
december 2012

Anthropos is het verenigingsblad van Mens, de Medisch Natuurwetenschappelijke Studievereniging.

Oplage
100 exemplaren
1e druk

Drukker
Afdeling Reprografie VU

Contact
redaccie@mens-vu.nl

Adverteerders
Medtronic

RedacCie:
Teun Bakker
Danique Barten
Thomas Koopman
Mike van Rijssel
Roosje Ruis
Tess Schoneveld
Stijn Sonneveld

EindredacCie:
Thomas Koopman
Dennis Kruijssen
Stijn Sonneveld

De Anthropos is in volle glorie te bewonderen op de website van Mens, www.mens-vu.nl. Hier is niet alleen de omslag in kleur te zien, maar ook de volledige binnenkant!

Woord van de RedacCie

Tekst door: Thomas Koopman

Beste lezer,

Het doet me deugd om te weten dat je weer een nieuwe Anthropos hebt opengeslagen. We hebben hem wederom volgestopt met leuke stukjes.

Zo kun je lezen over een wel heel apart document dat naar ons is opgestuurd (Je zult het ook vinden in de boekenkast), en hebben we natuurlijk tijd en ruimte besteed aan het afgelopen symposium. Verder kun je dit keer ook lezen over de Actieve Leden-Avond en krijg je weer een update over de Mens Battle.

Het is echter niet helemaal perfect. Kijk bijvoorbeeld maar eens naar de foto van de RedacCie, en je ziet dat er iets mist. Ten eerste sta ik er niet eens op, maar à la, daar kan ik overheen komen. Wat we echt missen is een eerstejaarslid in de RedacCie! Zonder eerstejaarslid zullen we de binding met de eerstejaars verliezen en zal onze continuïteit verloren gaan. Ben jij eerstejaars? Dan hebben we jou nodig! Merk op dat de vorige vraag maar één vereiste bevat: we zijn niet op zoek naar de nieuwe Harry Kurt Victor Mulisch... Enfin.

We naderen het einde van het kalenderjaar en daarmee natuurlijk tentamens en daarna een welkome vakantie! Degenen die nog moeten leren voor (her)tentamens wens ik veel succes. Allen wens ik een fijne vakantie. En zoals altijd:

Veel leesplezier!

Namens de RedacCie,

Thomas Koopman

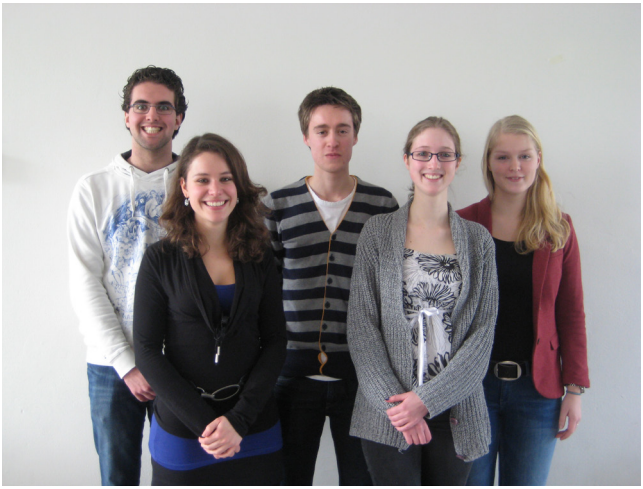

Woord van het Bestuur

Tekst door: Julia Bakx

Beste allemaal,

Voor je ligt de laatste Anthropos van 2012. Wat is het jaar snel voorbij gegaan! Ik hoop dat 2012 voor iedereen een leuk jaar is geweest, waarin veel is gebeurd, mooie herinneringen zijn gemaakt, er natuurlijk ook weer veel geleerd is en er misschien nog wel een aantal hele leuke dingen op de planning staan voor de laatste maand.

Terwijl ik dit aan het schrijven ben denk ik na over het bestuursjaar 2012, een roerig jaar waarin we als vierkoppig bestuur nu al veel bereikt hebben en het jaar zit er nog niet eens helemaal op. In de laatste twee maanden moet er nog een hoop gebeuren, een nieuw bestuur, het werkplekkenbestand, het promotiebestand en nog een aantal zeer leuke Mens Battle activiteiten. Waaronder als laatste activiteit van het bestuur 2012 de bierproeverij!

Met de bierproeverij in het vooruitzicht dwalen mijn gedachten af naar de kerstvakantie, want voor het zo ver is en we daadwerkelijk biertjes kunnen gaan proeven is er eerst nog de kerstvakantie. Even twee weken stoom af blazen, uitrusten en weer op adem komen.

Aan alles om je heen merk je dat het jaar op zijn eind loopt, de dagen worden korter, buiten wordt het koud en de wind waait alle laatste blaadjes uit de bomen. Vooral dat korter worden van de dagen vind ik maar niets, het is somber en het lijkt of de dag steeds sneller voorbij vliegt, terwijl er nog zoveel te doen is. Aan de andere kant brengt het donker en koud worden ook veel gezelligheid met zich mee. Sinterklaas en kerst staan voor de deur en dat betekend cadeautjes uitpakken, spelletjes doen, lekker samen eten, praten en ga zo maar door.

Dan rest mij enkel nog iedereen alvast een hele gezellige kerst en een fijne jaarwisseling toe te wensen.

Tot volgend jaar!

Namens het bestuur,

Julia
Secretaris

Een update van de fSr

Tekst door: Rouquaya Ayadi

We zijn alweer bijna vier maanden verder dit collegejaar. Dat betekent veel: twee periodes achter de rug, tentamens die je wel of niet gehaald hebt, je boekenkast die er wat boeken bij heeft gekregen, het verlangen naar vakantie, of niet... enz., ennn... de tweede anthropos natuurlijk! En aan mij weer de eer een update vanuit de fSr neer te pennen.

Zo! Dat was dan de inleiding. Even m'n agenda erbij. De afgelopen tijd lijkt de fSr vooral bezig te zijn met de AFS. Nogal logisch. Verder hebben we kennisgemaakt met andere fSr'en en de Universitaire raden van de VU en UvA (=constitutieborrels). Dat is nodig, want 'samenwerkingsverbanden blijken van groot belang te zijn voor het succesvol functioneren van de fSr'[1]. Dus dat doen we dan. Zelf hebben we natuurlijk ook een constitutie gehad. We hebben een beleidsvisie opgesteld. Dat is zo'n document waarin staat welke punten op de agenda staan dit jaar, waar we extra aandacht aan gaan besteden, hoe we dat willen doen, etc. Natuurlijk is er ook een jaarbegroting, met wat ruimte voor een aantal acties/activiteiten die gedurende dit collegejaar georganiseerd zullen worden. Best wel spannend hoor, maar ik kan er niet veel meer over zeggen. Het moet wel een verrassing blijven.

In de vorige Anthropos heb ik verteld wat de AFS is. Ondertussen zijn de ontwikkelingen in volle gang. Aangezien het een groot project is, worden er steeds subwerkgroepen opgesteld die een bepaalde opdracht uitwerken. Je kunt hierbij denken aan de verschillende bachelor en master opleidingen van beide universteiten, de gezamelijke onderwijsvisie enz. We proberen ervoor te zorgen dat in al deze werkgroepen minstens één student zit. Ik moet hier wel bij zeggen dat de dingen die in zo'n groep besproken worden vertrouwelijk zijn. Dat betekent dat je er met niemand buiten de werkgroep over mag praten. Denk je dat je deze verantwoordelijkheid aankunt en lijkt het je leuk om in zo'n werkgroep mee te werken aan de opbouw van de AFS, stuur dan even een mailtje naar fsr@few.vu.nl. Vermeld hierin je persoonlijke gegevens, studie en je motivatie (gewoon heel kort hoor). Dan zullen we contact met je opnemen zodra er een nieuwe groep van start gaat.

Om jullie op de hoogte te houden van de voortgang van de AFS, wordt verder een aantal lunches georganiseerd. Er is hierover al een mail naar alle studenten gestuurd en er zullen meer volgen. Mocht je het vorige mailtje niet hebben ontvangen, laat het ons dan even weten.

Voor dat ik afsluit nog even een korte mededeling: de spreekuren van de fSr zijn niet meer op dinsdag en donderdag, maar op **maandag** en **woensdag**. Tijdens de pauze zit dan in M154 altijd een fSr lid die graag al je vragen beantwoordt. Kom dan langs, stel je vraag en geniet ondertussen van een kopje koffie/thee of gewoon een glaasje fris.

Tot gauw en een fijne vakantie toegewenst!

Symposium: Decoding Depression

Tekst door: Danique Barten en Thomas Koopman

Afgelopen 13 november vond het symposium Decoding Depression plaats en zoals velen anderen dat al hebben gedaan, begin ik met het complimenteren van de symposiumcommissie met de geslaagde organisatie. Het symposium werd ook dit jaar gehouden in het auditorium in het hoofdgebouw. In de foyer werd men 's ochtends ontvangen met koffie en thee en tijdens de lunch was daar een lopend buffet naast de posterpresentaties van de eerstejaars.

De dagvoorzitter was psychiater drs. Paul Wisman en hij opende het symposium om 9:30 uur. Het onderwerp werd van vijf verschillende kanten

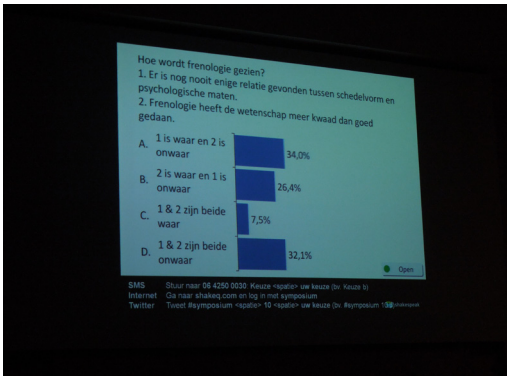

beschouwd. Daarbij werd er gebruik gemaakt van een interactief stemsysteem: de bezoekers konden met hun mobiel stemmen op stellingen en vragen van de sprekers. Dat was een leuke toevoeging aan de dag en het werkte ook goed.

De eerste spreker was Prof. Dr. Eco de Geus. Hij vertelde over de genetica achter depressie. Om te beginnen vertelde hij wat gedrag bepaalt: de genen, de omgevingsfactoren en de persoonlijke geschiedenis. Maar deze drie factoren zijn niet onafhankelijk van elkaar. Daarom wordt het al gauw ingewikkeld. Met behulp van tweelingstudies en DNA-onderzoek kunnen de genen worden gevonden die depressie veroorzaken. Het probleem is dat we te weinig weten om de genen gericht te vinden en te weinig data hebben om de genen uit het hele genoom te onderzoeken.

Na een koffiepauze vertelde drs. Roel Mocking over het in beeld brengen van depressieve hersenen door middel van neuroimaging. De activiteit van hersengebieden kan worden bestudeerd met fMRI. Hierdoor kan worden onderzocht welke hersenfuncties verminderen of vermeerderen bij depressie.
Maar ook met behulp van Diffuse Tensor Imaging, Magnetic Resonance Spectroscopy, SPECT en PET kunnen de hersenen worden onderzocht.

Prof. Dr. Damiaan Denys vertelde over Deep Brain Stimulation: hoe met behulp van elektroden de stemming van mensen kan worden veranderd. Het inbrengen van een elektrode moet erg precies gebeuren: een millimeter kan het verschil maken. Daarna zal het instellen van de elektrode maanden duren.

Er werd een filmpje getoond van een vrouw met een angststoornis waarbij de elektrode twee weken was uitgezet en weer aan werd gezet. Daardoor werd duidelijk hoe groot het effect is dat een elektrode kan hebben en dat het effect binnen minuten kan worden opgemerkt. Prof. Denys heeft filosofie gestudeerd en vroeg ons dan ook om eerst na te denken over de ethische aspecten. Stel je voor dat er een apparaat bestaat waarmee je een willekeurige geweldige ervaring kan laten beleven, zou je dat dan willen gebruiken?

Lees verder op pagina 10 →

Wat vinden...

De eerstejaars MNW:
Sophie van Schelt, Marco Kempers en Anniek Meesters

Is jullie verwachting uitgekomen?
Marco: Ja, ik verwachtte dat het een hele dag zitten en luisteren was en dat was inderdaad waar. Het was wel leuker, want de sprekers waren allemaal goed en begrijpbaar.
Sophie: Ik dacht dat het saai zou zijn.
Anniek: Ik verwachtte ook een lange dag.
Beide dames: Dit viel echter heel erg mee!
Marco: De dag is zeer compleet georganiseerd.

Wat vonden jullie extra leuk?
Allen: Het filmpje dat werd getoond over de Deep Brain Stimulation!
Marco: Je zag eindelijk in de praktijk wat deze techniek met iemand doet. Dit is heel anders dan het alleen in theorie te horen in zinnen als 'ik ken iemand die...' of 'ik heb gehoord dat...'. Dit filmpje maakte op mij dan ook veel indruk.
Sophie: Ik vond het ook leuk dat er zo'n grote naam was: Dick Swaab.
Anniek: Ja dat was wel interessant, maar ging ook erg snel.
Marco: Dick Swaab gebruikte veel vakjargon wat moeilijker te begrijpen was, maar zo'n praatje moest er zeker tussen zitten.
Sophie: Oh, en het stemmen was erg leuk!

De eerstejaars IDS
Stef Baas, Manouk Rodenburg en Alex van der Meer

Wat was jullie verwachting?
Alex: Mijn verwachting was meer inzicht te krijgen in de hersenactiviteit die gepaard gaat met depressie en de natuurwetenschappelijke kijk op depressie.
Stef: Mijn verwachting sluit wel aan op wat het geworden is.
Manouk: Ik dacht dat het groter zou zijn, met meer mensen. Er zijn voornamelijk eerstejaars studenten.
Sluit jullie kennis aan?
Manouk: Ja, vooral het eerste praatje was goed te volgen.
Stef: En het sluit ook aan op IDS.

Wat vond je specifiek leuk?
Allen: De Deep Brain Stimulation!
Alex: Het stemmen was in het begin wel leuk, maar kost ook veel tijd.

Mis je nog iets?
Manouk: Ik mis een beetje de biologische uitleg van depressie. Het ziektebeeld is niet echt duidelijk uitgelegd tot nu toe, het gaat veel meer in op de technieken.

Hoe vonden jullie de lunch?
Alex: De soep was lekker, maar de broodjes vond ik iets minder.
Stef: Oh, ik vond de broodjes wel heel lekker!

De tweedejaars
Nisma Abdelmalik en Eva Deneer:

Wat was jullie verwachting voorafgaand het symposium?
Beiden geven eensgezind antwoord: Ik was er nog nooit geweest en dacht dat het zitten en lang luisteren zou zijn. Maar dat is alles mee gevallen!

Wat is dan jullie oordeel tot nu toe?
Eva: Leuke en goede sprekers! Het is erg interessant.
Nisma: De thee is wel slecht hier, maar de broodjes van de lunch waren erg lekker!
Eva: Het lijkt wel een verzameling van alle leuke colleges.
Nisma: Wat ik ook erg leuk vind, is dat het interactief is met dat stemmen.

Is er iets dat je specifiek leuk vond? / Iets wat er uit sprong?
Eva: De variatie in de onderwerpen vind ik erg leuk, dat houdt je alert.
Nisma: Bij die Deep Brain Stimulation had ik echt een “Wauw!” Dat was interessant!

Missen jullie nog iets?
Eva: Ja, ik mis de uitleg over depressie zelf. Een beschrijving van het algemene ziektebeeld is niet besproken.

De masterstudenten
Dennis Kruijssen en Margriet Wassenaar

Wat was jullie verwachting?
Dennis: Om vanuit een eigen invalshoek iets over depressie te leren. Dit is ook bevestigd tijdens het symposium.
Margriet: Ik had van te voren eigenlijk niets extra’s opgezocht over de sprekers, dus ik had niet meer verwacht dan wat het onderwerp al liet doorschemeren.

Wat is jullie oordeel tot nu toe?
Dennis: Heel goed. Ik vond vooral het praatje van prof. Denys over Deep Brain Stimulation erg goed.
Margriet: De onderwerpen waren afwisselend en leuk. Ik vond het ook goed dat er weinig overlap was tussen de praatjes. Het komt vaak voor dat tijdens een symposium veel van hetzelfde wordt verteld.
Dennis: Inderdaad. Daarnaast waren alle sprekers consistent en goed. Er zat dit jaar niet een ‘slechte’ uitschieter tussen.

Mist er iets?
*Margriet: I*k miste de uitleg over verschillende depressies. Dus meer de biologische invalshoek.

Wat sprong er uit?
Margriet: Het Deep Brain Stimulation-filmpje!
Dennis: Ja dat was erg indrukwekkend om te zien.
Margriet: Daarnaast vond ik het stemmen leuk. Het werkte ook erg goed, wat ik niet had verwacht.

Overig:
Margriet: Ik vond de commissie heel relaxt, dat straalde controle en goede organisatie uit.
Dennis: Ja inderdaad. Het kwam minder chaotisch over dan voorgaande jaren.

De lunch werd gevolgd door een lezing van Dr. Peter Moleman over hoe antidepressiva werken. De specifieke antidepressiva waren SSRI's (Specific Serotonine Reuptake Inhibitors) dus remmers van de heropname van serotonine.

Er werd uitgelegd hoe de remmers van de neurotransmitter op de neuronen werken. Serotonine heeft echter veel functies in de hersenen en de SSRI's hebben daarom veel werkingen. In Nederland worden ze door bijna een miljoen mensen geslikt, maar er zijn maar weinig mensen bij wie een te laag serotoninegehalte in de hersenen echt de oorzaak is van depressie.

De laatste spreker was Em. Prof. Dr. Dick Swaab. Hij vertelde over veranderingen in de hersenen die depressie kunnen veroorzaken. Veranderingen in systemen als de biologische klok, de amygdala en de prefrontale cortex kunnen een rol spelen bij depressie.

Centraal stond de stress-as, ofwel de hypothalamus-hypofyse-bijnier-as. Als de stress-as in de ontwikkeling in een hogere versnelling wordt gezet (dit kan bijvoorbeeld al door roken tijdens de zwangerschap) zijn een aantal celgroepen in de onder andere de hypothalamus hyperactief. Daardoor worden sommige hormonen (o.a. CRH, cortisol en vasopressine) in verhoogde mate afgegeven en dragen bij aan de symptomen van depressie.

Na de laatste lezing werd het symposium afgesloten met de bijbehorende dankwoorden en presentjes en de uitreiking voor de beste eerstejaarsposter.
Om na te kunnen spreken over de interessante dag werd deze afgesloten met een borrel in de Menskamer.

Aan het woord:

Dagvoorzitter:
Dhr.drs. P. Wisman

Had u als dagvoorzitter een verwachting voorafgaand van dit symposium?
Nee, ik heb nooit verwachtingen. Prettig afwachtend kun je wel zeggen.

Tijdens uw afsluitende praatje heeft u al laten weten dat u het een geweldige dag vond, goed georganiseerd en zeer interessant.
Inderdaad, ik had nog veel langer over alles willen door discussiëren met de sprekers en moest me vaak inhouden in verband met de tijd. In het kort kan ik zeggen dat ik aangenaam verrast ben over deze dag.

Miste u nog iets gedurende dit symposium?
Depressie is een zeer groot onderwerp en ik vind dat er vijf interessante invalshoeken aan bod zijn gekomen. Natuurlijk mis ik nog veel andere interessante invalshoeken, maar dan zou je een vijfdaags symposium moeten organiseren! Ik vind dat het goed is gerealiseerd binnen de mogelijkheden van één dag.

Wat sprong er deze dag voor u uit?
Ik vond het contrast tussen oud en jong leuk. Over het algemeen was het een jong publiek, met ook hier en daar wat 'ouds'. En ook bij de sprekers zag je dat terug: een Dick Swaab tegenover Roel Mocking. Erg leuk!

MNW'er aan het werk

Tekst door: Danique Barten

Deze keer kon ik een bijzondere werkende MNW'er aan de tand voelen. Hij is nog actief binnen Mens en bezig met zijn master MNS: Koen van der Laan! Hoe kan het dan dat hij al na zijn Bachelor MNW een baan heeft in zijn studieveld?

Je hebt de bachelor MNW gedaan en bent nu met een Master bezig. Welke Master doe je nu ?

Ik ben nu bezig met de Master Physics of Life en hoop die binnen drie a vier jaar af te ronden.

Is dit ook de richting geweest van je Bachelor-eindstage?

Dat is inderdaad ook de richting geweest waarin ik mijn Bachelorstage heb gedaan. Al moet ik wel zeggen ik dat mijn Bachelorstage anders had voorgesteld voor Physics of Life. Bij mijn Bachelorstage had ik het gevoel dat ik veel dichter bij het ziekenhuis stond dan andere stages. Ik moest dan ook een opstelling maken en testen wat daarna direct gebruikt zou worden in medisch onderzoek.

Vertel eens meer over de baan waar je onlangs bent gestart. Hoe ben je aan deze baan gekomen?

Door de resultaten van mijn Bacheloronderzoek zijn meerdere groepen in het VUmc enthousiast geworden over de mogelijkheden van deze opstelling voor medisch onderzoek. Deze baan is mij dan ook aangeboden door Davide (Iannuzzi, red.) aan het eind van mijn Bachelorproject met als doel de opstelling samen met het VUmc te gebruiken voor medisch onderzoek.

Wat zijn je werkzaamheden?

Mijn werkzaamheden zijn eigenlijk vrij veelzijdig. Toen ik begon, heb de opstelling opnieuw moeten opbouwen en testen. Hiervoor heb ik veel samengewerkt met de programmeur van de groep om een goed besturingssysteem te schrijven. Na het testen van de opstelling is deze verscheept naar een lab in ACTA (daar werken we ook samen mee). Nu is het mijn taak om de mensen van ACTA en VUmc te helpen met hun onderzoek en metingen te verrichten terwijl ik ook nadenk over hoe ik het apparaat kan verbeteren. Het is tenslotte een prototype. Ik help dus nadenken bij onderzoeken, meet en analyseer data en ben bezig met de verdere ontwikkeling van de opstelling.

Hoe veel uur per week ben je hier mee bezig?

Ik werk twintig uur in de week voor Davide. Dit is zodat ik naast mijn werk ook nog kan studeren. Nou is het wel zo dat deze uren meestal tussen 9 en 5 vallen, waardoor ze de colleges in de weg kunnen zitten. Gelukkig mag ik de uren wel zelf invullen, waardoor ik het meestal om de colleges heen kan plannen.

Heb je dan nog genoeg tijd om je Mastervakken te volgen? Is het goed te combineren?

Ik heb wel tijd om dit met mijn Mastervakken te combineren, maar om niet helemaal overspannen te worden, heb ik besloten mijn Master op een half tempo te volgen. Daarom volg ik maar één 6 EC-vak per periode. Op dit tempo is dat prima te combineren. Dan doe ik wel langer over mijn Master, maar geld is ondertussen toch geen probleem meer dus zo erg is dat niet.

Vind je het leuk? Zo ja, wat is het leukste?

Ik vind het werk enorm leuk! Ik ben nu eindelijk echt bezig met onderzoek waarvoor ik tijdens mijn Bachelor heb zitten leren. Niet alleen is het werk veelzijdig en uitdagend, je hebt zelf ook nog eens heel veel in te brengen in wat interessant

zou zijn om te onderzoeken. Je moet dan ook wel zelfstandig kunnen werken want veel tijd heeft de baas niet. Het leukste zou ik zeggen is het verzinnen van nieuwe experimenten om nog onbekende dingen mee te onderzoeken.

Zou je dit aanraden aan studenten MNW?

JA! Ik zou dit iedere MNW-student aanraden om te doen. Niet alleen ben je bezig met onderzoek waarvoor je hebt gestudeerd, maar je leert er ook nog zo veel van. Persoonlijk zou ik zeggen dat ik meer leer van de twintig uur in de week dat ik aan werk besteed, dan van de twintig uur van mijn Master.

Heb je nog iets toe te voegen?

Toen ik hier begon, merkte ik dat ik minder wist van alle natuurkundige onderwerpen dan mijn collega's (vooral elektronica). Nadat ik eenmaal meer in het ziekenhuis bezig was, werd me ook al duidelijk dat ik minder wist van alle medische onderwerpen. Nu kan ik natuurlijk wel met ze meepraten omdat ik toch wel een redelijke achtergrond heb. Maar wat me het meeste opviel is dat deze mensen nauwelijks iets van elkaars vakgebieden wisten. Bij de medici hoef je niet te beginnen over lichtinterferentie en faseverschillen en bij fysici net zo min over extracellulaire calciumconcentratie-spiegels die tot hartspierfalen lijden. Dan is het toch wel heel mooi dat je daartussen de link kan leggen om tot een mooi onderzoek te komen.

Raadsels

Tekst door: Tess Schoneveld

Einstein schreef dit raadsel op rond het einde van de 19° eeuw.
Er zijn vijf huizen in vijf verschillende kleuren. In elk huis woont een persoon van een andere nationaliteit.
De vijf eigenaars drinken ieder andere dranken, roken ieder andere sigaretten en hebben ieder een ander soort huisdier.
De vraag is : wie is eigenaar van de vis? Wat weten we:

-De Engelsman woont in het rode huis.
-De Zweed heeft honden.
-De man die Lucky Strike rookt, heeft een buurman die water drinkt.
-De man die Lucky Strike rookt, is de gebuur van degene die katten heeft.
-Het groene huis staat links van het witte huis.
-De eigenaar van het groene huis drinkt koffie.
-De persoon die Pall Mall rookt, heeft vogels.
-De eigenaar van het gele huis rookt Dunhill.
-De man die in het middelste huis woont, drinkt melk
-De Noor woont in het eerste huis.
-De eigenaar van de paarden woont naast de Dunhill-roker.
-De man die Stuyvesant rookt, drinkt bier.
-De Duitser rookt Caballero.
-De Noor woont vlak naast het blauwe huis.
-De Deen drinkt thee.

Eerste huis: Geel, Noor, katten, water, dunhill
Tweede huis: Blauw, Deen, paarden, thee, blend
Derde huis: Rood, Brit, vogels, Melk, Pall Mall
Vierde huis: Groen, Duitser,visser, koffie, Prince
Vijfde huis: Wit, Zweed, honden bier, Blue Master

Een update van de OLC

Tekst door: Annelinde Buikema

Opnieuw een korte update vanuit de Opleidingscommissie en opnieuw aan mij de eer om die te schrijven!

Na de zomer stond er een belangrijk punt op de agenda: de accreditatie van de opleiding MNW. Vorige keer schreef ik dat deze nog in volle gang was. Op dit moment is eigenlijk onze taak gedaan en alles achter de rug. Een accreditatie houdt in dat de opleiding opnieuw gekeurd wordt: is de manier van beoordelen wel goed, is de studie haalbaar, is het niet te makkelijk of te moeilijk? De groep mensen (een commissie) die de opleiding keurt is heel erg kritisch over alles wat ze horen. Ze praten met de opleidingsdirecteur, de examencommissie, docenten, leden van de OLC, studenten en nog meer belangrijke mensen die betrokken zijn bij de opleiding. Ze stellen gerichte vragen en vormen hiermee een beeld van de opleiding. Voor zover ik heb gehoord, hebben ze een goed beeld van de opleiding, want we zijn voorlopig geslaagd (in hoeverre het al formeel is vastgelegd, is bij mij op dit moment niet bekend).

Verder zijn we natuurlijk allemaal een jaartje verder in ons studentenbestaan, wat betekent dat ik sinds dit jaar studentlid ben geworden van de OLC (in plaats van eerstejaars adviseur) en dat Dennis adviseur van de master is geworden. Dat betekende wel dat er een vacature was voor de eerstejaars adviseur! Op vrijdag 23 november zijn we met de studenten vanuit de OLC naar de eerstejaars MNW toegegaan om hen te vertellen wat we als OLC doen en wie ons daarbij wil helpen. Hopelijk kan volgende keer aan jullie verteld worden wie de taak van eerstejaars adviseur op zich gaat nemen!

Advertentie
REPROGRAFIE

A L A

Tekst door: Stijn Sonneveld

Maandagavond 19 november stond de ALA op de planning, oftewel de Actieve Leden Avond. Op deze avond organiseert het bestuur voor haar leden, die in een commissie of in sommige gevallen in meerdere commissies zitten, een leuke activiteit. Iedere keer is het weer een verassing wat we gaan doen en niet geheel onverwacht stond er in de mail dat sportkleding en zaalschoenen moesten worden mee genomen. Dit hoeft overigens niet te betekenen dat we ook echt iets gingen doen in een zaal, je weet het maar nooit!

In afwachting van het eten, wat ook nog een verassing was (volgens Elias zouden het pannenkoeken worden), konden we ook alvast speculeren over wat we toch zouden doen. Helaas hadden maar weinig mensen zich dit keer opgegeven, waardoor we met een klein groepje waren, maar dit had ook zijn voordelen. Want rond een uur of 6 kwamen Max en Julia met het eten binnen en inderdaad: het waren pannenkoeken. We konden de pannenkoeken beleggen met stroop en poedersuiker, maar ook zelfs met ijs en slagroom! Iedereen begon direct druk zijn of haar pannenkoek te beleggen. Ik had een heerlijk dikke pannenkoek, die Max gebakken had, waardoor ik zowat direct vol zat.

Toen we klaar waren met eten, konden we nog een dik uur uitbuiken, want we zouden pas om 8 uur weggaan. Inmiddels was ons ook verteld, dat we naar Sloterdijk zouden gaan met de metro (of met de fiets als je daar zin in had). Al vrij snel kwamen we erop dat er een klimhal bij Sloterdijk is en dat we daar wel eens heen zouden kunnen gaan. Dit werd direct zo heftig ontkend door verschillende bestuursleden (er zou geen klimhal zijn…), dat we wel vrij zeker wisten dat we naar de klimhal zouden gaan. Terwijl we nog moesten wachten, besloten we een potje slabakken (Who's the Man/naam in de hoed/brief in de pan/dat ene spel met die briefjes die je dan moet raden met drie rondes; red.) te spelen.

Nadat alles was opgeruimd en wij het potje slabakken dik hadden verloren, kon de Mens kamer worden afgesloten en konden wij op weg gaan naar Sloterdijk. Eva ging als enige op de scooter, terwijl de rest te voet of op de fiets of achterop bij iemand (met tas) richting Amstelveenseweg ging om vanaf daar met de metro naar Sloterdijk te gaan. Na de metrorit en een korte wandeling kwamen we uit bij de klimhal. Eva bleek hier al te zijn, dus we konden ons snel gaan omkleden.

Na het afgeven van onze waardevolle spullen, kregen we voordat we konden beginnen een korte instructie bij een speciaal gedeelte van de klimhal. In het centrale gedeelte van de klimhal waren al veel mensen aan het klimmen, hier was de klimmuur ook op zijn hoogst: op enkele plekken ging recht naar boven, terwijl het op andere plekken zelfs schuin omhoog ging, zodat je als het ware "hangend"moest klimmen. Maar voordat wij hieraan mochten beginnen, moesten we dus eerst een korte instructie volgen. Dit was aan de zijkant op de "eerste verdieping" waar een klein muurtje van zo'n 7 à 8 meter was. Allereerst moesten we een tuigje om ons middel doen. Degene die ging klimmen moest hier het touw aan bevestigen. Daarnaast was er een zogenaamde zekeraar, die de andere kant van het touw aan zich bevestigde, waarbij het touw ook nog ergens doorheen moest worden gehaald, wat als een soort van rem fungeerde. Wanneer de klimmer nu vervolgens omhoog ging, moest de zekeraar iedere keer het touw weer strak spannen, zodat de klimmer niet naar beneden zou vallen. Wanneer

de klimmer helemaal boven is, moest je het touw weer langzaam laten gaan, zodat de klimmer gecontroleerd naar beneden kwam.

Toen we allemaal een keer geoefend hadden met het zekeren, mochten we echt gaan beginnen. In groepjes van drie hebben we de verschillende wanden geprobeerd te beklimmen. Sommigen zijn helemaal boven gekomen anderen gingen tot de helft, waarbij sommige mensen het nog wat moeilijker te maken door slechts gebruik te maken van één kleur zodat ze een bepaalde route volgden. Het bleek nog behoorlijk zwaar en als je eindelijk helemaal boven was, kon je je armen goed voelen. Na een kleine 2 uur te hebben geklommen, stopten ook de laatste mensen ermee en konden we nadat we ons hadden omgekleed weer richting huis gaan. Het was een gezellige avond en hopelijk zijn er de volgende keer weer meer mensen bij. Bestuur: bedankt voor de organisatie!

Doorgeef interview

Tekst door: Thomas Koopman

Naam..... Hester van Putten
Woonplaats..... Amstelveen
Leeftijd..... 21
Jaar..... 4

Wat is je favoriete vak?

Medische beeldvorming. Ik vond het leuk dat het zo toegepast is. Techniek is leuk en wil ik ook wel leren, maar ik moet ook duidelijk weten waar ik het voor doe.

Wie is je favoriete docent?

Kager heeft veel punten verdiend omdat hij mij bijna twee uur uitleg heeft gegeven. Mijn stagebegeleider Stan Heukelom vind ik heel interessant lesgeven, hij is een inspirerend persoon. Maar twee uur (!) uitleg geven is ook niet niks.

Wat is je grootste blunder?

Ik heb mijn schoenen ooit laten staan in de trein (eerste week college, 1e jaar). Ik ging mijn sneakers verruilen voor hakjes en ben in mijn haast om uit te stappen mijn sneakers vergeten.

Wat is je verborgen talent?

Koken.

Wat is je lievelingseten?

Datgene wat ik het langst niet heb gegeten, want ik hou er niet van steeds hetzelfde te eten.

Wat wil je later worden?

Ik wil het liefst in de kliniek werken. Misschien bij audiologie of radiotherapie.

Welke gave activiteit zou jij graag voor Mens willen organiseren?

Een workshop salsadansen.

Heb je basiswiskunde gehaald? Zo nee, waarom niet?

Ja met een 7! Maar de eerste keer haalde ik een 2,5, dus ik heb voor die 7 wel m'n hele kerstvakantie op moeten offeren.

Word je ooit nog vrijgezel? En zo ja, wil je dan met Sander daten?

Nee! Ik ga deze zomer samenwonen, volgend jaar wil ik gaan trouwen en dan negen maanden later een baby op mijn arm. Wilde je dat horen, Sander? :P

Aan wie geef je het interview door en waarom?

Ik geef hem door aan Wouter de Wilde: Ik zie je wel eens fietsen; wanneer ben je in Amsterdam-West komen wonen en hoe bevalt de buurt?

Mens

Tekst door: Danique Barten en Tess Schoneveld

Woord van de Redaccie

Lijkt jou het ook leuk om een stukje te schrijven in de anthropos? Stuur dan je stukje naar redaccie@mens-vu.nl!

Mens foto van de maand

Dit prachtige doek is helemaal aan elkaar genaaid door Annelinde en Britt! Diegene die bij de horrorborrel aanwezig waren, hebben het doek al in volle glorie mogen aanschouwen. Met behulp van het doek kan een deel van de Mens kamer worden afgescheiden. Hieronder enkele feitjes.

Wist je dat:

... het doek 7 meter lang is en meer dan 2 meter hoog
... er 34 shirts gebruikt zijn en meer dan 400 meter garen
... Britt heeft genaaid en toen tegen het plafond moest staan om een foto te maken
... er eerst per ongeluk eenzijdig klittenband gekocht was, omdat de HEMA dit verkocht...

Alround

Een Mens-relatie: Mens-Anthropos-..... Aboriginals!?!

Een tijdje geleden hebben wij als Anthropos een document ontvangen met de titel, Different Country Different Culture, Different Art. Geschreven door ir. Rik Lugtmeijer l.i.. Dit document gaat over Aboriginals, deze naam stamt van het Latijnse ab origine hetgeen van oorsprong betekent, dus de oorspronkelijke bewoners. En omdat Anthropos, mens in het grieks betekent is hij bij ons terecht gekomen. Voor de rest is het mij onduidelijk wat de link is tussen dit verslag en Mens. Het gaat zoals de titel al impliceert over het land, de cultuur en kunst van Aboriginals.
Voor de mensen die hierin geïnteresseerd zijn, kan ik jullie doorverwijzen naar de site: www.aboriginal-landcultuurkunst.nl. Of neem een kijkje in de boekenkast!

Wist je dat?!

Fastfood en Mac Donalds voor Aboriginals aanmerkelijk riskanter zijn dan voor overige Australiërs. Aboriginals hebben namelijk een hele efficiënte stofwisseling, wat ooit in hun voordeel werkte om te overleven. Dat leidt nu tot overgewicht en diabetes. Aboriginals lopen een erg hoog risico op het krijgen van type-2-diabetes.

Er in Australië amper pure natuur te vinden is, behalve in diepe kloven en ravijnen. Dit komt door de manier waarop Aboriginals met de natuur omgaan. Ze gebruiken een methode waarbij stukken land in brand worden gezet waardoor er nooit een ophoping van dode onder begroeiing ontstaat. Door deze methode is er een gevarieerde flora ontstaan, maar alleen waar het vuur niet kon komen, zoals ravijnen en diepe kloven is de natuur nog echt zoals deze voor bemoeienis van de mens was.

Politiebericht:Het Bar-mysterie

Midden in de kamer, daar lag hij. Uitgestrekt boven op een tafel, ongelukkig terechtgekomen.

“Wie heeft dit gedaan? Wat is er gebeurd?”, hoorde je mompelen en fluisteren.

Geschrokken kwamen we dichterbij. We wisten dat er gisteravond een feestje was geweest. Dat het zo heftig was geweest dat er slachtoffers gevallen waren, dat zagen we pas die ochtend. Die fatale ochtend.

Het was zaak om zo snel mogelijk uit te zoeken wat er had plaatsgevonden. Bekend was dat de eerstejaarsCie het feest had georganiseerd, meer over de tragedie wist niemand. Zelfs bleef onbekend wie er allemaal op het evenement waren op komen dagen en wie er waren op het cruciale tijdstip. Zouden er ooggetuigen zijn?

Inmiddels is het al een tijd geleden dat Mens getroffen werd door deze grote schok. Het bleek dat de bar makkelijk opgelapt kon worden, zijn schroefjes waren losgedraaid en hij kon dus makkelijk opnieuw worden bevestigd en aan een nieuw leven beginnen.

Er loopt nog een procedure naar de aanleiding van dit drama. Men is nog op zoek naar getuigen van dit misdrijf.

Als je iets weet, neem dan contact met ons op.

Help dit soort verschrikkingen in de toekomst te voorkomen.

Agenda en Verjaardagen

December	#	Januari	#	Februari
	01	Lotte B, 2012!	*01*	
	02		**02**	Sietske T; **Vertrek wintersport**
	03		03	
	04	Cato B	04	
Tim A, Lino M, *Sinterklaas*	05	Margot van G	05	
	06		06	
	07	Martijn D	07	
Mirelle ter V	08	Bas de W	08	Jurgen van L
	09		**09**	Daniel O; **Terug wintersport**
	10	**Gala: 'James Bond'**	10	Philip V, Sven R
	11		11	
Singstar; Simon K, Dirk A	12		12	
	13		13	Marja V, Stef B
	14		14	<3
	15	**Weerwolven**	15	Susanne K
	16	Timo M	16	
Jordi P	17	**Bierproeverij;** Kelly J	17	Stijn H
	18		18	
	19		19	
	20		20	
Patrick B	21		21	
Esther van T	22		22	Tessa A
	23		23	
Vakantie	24	**Wissel ALV**	24	Elisa K
Marco K, *1ste kerstdag*	25		25	
Daan P, Joanne P, 2de kerstdag	26	Margriet W	26	
	27		27	Geerten V
Diko H	28	Anne van O, Osama K	28	Jeffrey A
Sanne van V	29		29	
2011...	30		30	
	31	Kevin D	*31*	

De lijst met verjaardagen is helaas niet compleet, mis je iemand mail dan naar **mens@few.vu.nl**

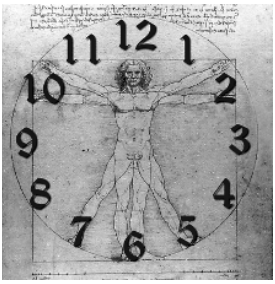

Kort Kort Kort

Tekst door: Teun Bakker en Stijn Sonneveld

Mensation Black&White

Donderdag 1 november stond er iets nieuws op het programma: Mensation Black & White. Zoals de naam al doet vermoeden, draaide dit themafeest erom dat iedereen in zwarte en/of witte kleding zou komen. Het feest vond plaats in Club Stereo. Dit is een heel gezellige kleine club die in een zijstraatje van de Kalverstraat ligt. En toevallig was het interieur ook nog helemaal zwart en wit! Omdat het zo'n kleine ruimte was, konden er maar tachtig mensen in. We waren dan ook bijna uitverkocht. Nadat ik met Max een geweldige zwart/witte outfit had gescoord, zijn we naar Club Stereo gegaan om daar de zwart/witte ballonnen in ontvangst te nemen. Dit zorgde voor een extra leuke uitstraling van buitenaf. Ook hebben we wat witte slingers opgehangen en heerlijk chauvinistisch hadden we ook de Mensvlag mee. Toen kwamen de mensen langzaam binnendruppelen en kon het feest pas echt beginnen. Het was leuk om te zien hoeveel eerstejaars van de partij waren! Ook de muziek was tof en er kon volop meegedanst en -gezongen worden. Het was echt een supertof feest op een unieke gezellige locatie met een geweldige sfeer! Al met al zeer geslaagd dus. Hopelijk komt er volgend jaar weer zo'n vet feest. Maar dan wel met een ander thema natuurlijk! :D

Horrorborrel

Woensdag 28 november vond de horrorborrel plaats. Dit was een speciale borrel en niet alleen omdat de naam onuitspreekbaar was, maar ook omdat er nog een speciale onthulling zou zijn van de AC.

Voor de AC waren de voorbereidingen en daarmee ook de voorpret al een paar weken eerder begonnen. Want, dankzij Koen, hadden we het idee bedacht om verschillende "smerige" shotjes te maken geheel in het horror thema (horrorborrelborrel red.). Daarvoor was natuurlijk wel eerst een probeeravond voor nodig om de juiste combinaties te vinden. Uiteindelijk hadden we 4 verschillende drankjes gevonden, waarbij in eentje zelfs een gelatineoog dreef!

Aan het eind van de middag begonnen de eerste voorbereidingen al met het versieren van de Mens kamer. Vervolgens werd ook duidelijk wat de speciale onthulling van de avond zou zijn: een gigantisch doek dat bestaat uit allemaal Mens T-shirts. Dit doek werd opgehangen, zodat een deel van de kamer werd afgescheiden van de rest. Hiervoor hebben Annelinde en Britt al deze T-shirts aan elkaar genaaid! Nadat ook de nodige slingers waren opgehangen kon de borrel beginnen. Het bestuur had voor deze gelegenheid speciaal een horror pasta gekookt.

Hiermee werden ook de verschillende outfits uit de kast getrokken: mensen waren geschminkt, hadden een nephand op hun hoofd zitten of een ander griezelig iets. De sfeer zat er goed in en omdat er voor deze borrel extra beveiliging was aangevraagd, zijn we uiteindelijk met een klein groepje nog behoorlijk lang doorgegaan. Uiteindelijk werd er rond half 12 een einde gemaakt aan deze gezellige borrel!

MNW cribs: Carmen

Tekst door: Teun Bakker

Carmen is een lieftallige, Brabantse eerstejaars die al vanaf het begin van het jaar een kamer heeft op Uilenstede. Ze zit op de zesde verdieping in dezelfde flat als Marjolein (Schimmel, red.). Reden genoeg dus om even langs te gaan en wat vraagjes te stellen.

Met vijf minuutjes ben je vanaf de VU met de metro op station Uilenstede. Vanaf daar is het ongeveer vijf a tien minuutjes lopen naar de flat van Carmen. Omdat ik nog practicum had en een MPF-presentatie ,kom ik pas na 5 uur aan. Carmen leidt me de lift in omhoog en naar haar kamer waar we even gaan zitten met een glas jus d'orange en ik al mijn ingewikkelde vragen op haar afvuur.

Haar kamer bestaat uit een klein halletje waarin een voorraadkast staat met eten en servies en eigenlijk alle andere benodigdheden. Er is een deur die leidt naar het simpele edoch ruime badkamertje en de andere deur gaat naar de kamer zelf.

Deze doet meteen gezellig aan met de nieuwe vloer, de warme kleur van de bank en het mooie blauwe behang. Ook staat er nog een koelkast, een bed en een zeer ruim hoekbureau. Carmen is heel trots want ze heeft het zelf behangen en het was nogal een klus om het oude behang eraf te halen.

Carmen komt uit Nuenen (zeg: Nunen), in de buurt van Eindhoven. Vincent van Gogh heeft er nog een

aantal jaar gewoond, vertelt ze. Ze heeft nu deze kamer sinds eind juli, dus al vier maanden. Hij is nog niet helemaal af, want ze wil nog een paar plankjes ophangen en een kastje boven de bank. Ook moet er nog een staande lamp met leeslampje komen.

Bijzonder aan de kamer van Carmen is het geweldige uitzicht op een vijver, die ik helaas niet kan zien omdat het al donker is, maar ze verzekert me dat het geweldig is. Alleen daarom al heeft ze de beste kamer van heel Amsterdam en omstreken. Ook heeft ze een prachtige fotocollage op haar kast staan die zo mooi is dat het echt een hoogtepunt is van haar kamer.

Voordat Carmen hier ging wonen was de sfeer niet zo leuk op haar gang. Er werden doodsbedreigingen over en weer geslingerd, maar daar heeft Carmen hoogstpersoonlijk een einde aan gemaakt en ze heeft vrede gesticht. Het zou misschien ook te maken kunnen hebben met het vertrekken van de helft van de studenten op de gang en de opvulling hiervan met nieuwe mensen, maar dat lijkt me sterk. Carmen woont naast een ontzettende junk die de hele dag door blowt, en soms kan ze het zelfs

in haar kamer nog ruiken. Dit is dan ook het enige nadeel aan haar kamer, zegt ze zelf. Of voordeel, het is maar net hoe je het bekijkt.

Het blijft MNW Cribs, dus nemen we nog even een kijkje in de koelkast. Alle basisbenodigdheden zijn aanwezig: Boter, melk, jus d'orange, broodbeleg en appels. Het valt me alleen een beetje tegen dat er geen bier te vinden is. Wel heeft ze een fles hele "lekkere" zoete wijn waar ze zo trots op is dat ze hem op de grond laat vallen. Gelukkig is hij nog heel en kan ze hem weer terugzetten tussen alle Dom Perignon en Crystal waarmee de rest van de koelkast is opgevuld.

Hierna hebben we allebei wel honger gekregen, dus gaan we maar wat eten maken. Het word ui met tonijn en tomaat, gebakken krieltjes en sla. Carmen is al jarenlang vegetarisch maar vis eet ze wel. Nadat ze tijdens het koken ongeveer vijf keer heen en weer is gelopen naar haar kamer omdat ze weer iets vergeten was, is het klaar en kunnen we aan tafel. Het smaakt erg goed en na alles te hebben afgewassen en opgeruimd kletsen we nog even na.

We hebben ook nog even aan een surprise geknutseld voor haar vader onder het genot van een paar pepernoten, maar daarop liepen we een beetje vast. Carmen vertelt dat ze morgen voor Sinterklaas met de hele gang gaat gourmetten, donderdag Sinterklaas gaat vieren bij Marco met andere eerstejaars en zaterdag viert ze het thuis. Ik mocht ook niet vertellen dat ze Sophie (Met ph) had getrokken om een surprise voor te maken.

Het is alweer voorbij Carmen haar bedtijd en dus stuurt ze me maar weer naar huis. Toch wel jammer, want het was erg gezellig in de beste kamer van heel Amsterdam en omstreken.

Verhalen uit de wetenschap

Tekst door: Mike van Rijssel

Nanodeeltjes behulpzaam bij MS

Bij de auto-immuunziekte Multiple Sclerose (MS) valt het immuunsysteem van de patiënt het eiwit myeline aan. Dit eiwit functioneert als een isolator om zenuwen en is onmisbaar bij impulsgeleiding. Dit zorgt ervoor dat de patiënt steeds minder controle danwel gevoel heeft in steeds meer delen van zijn lichaam. Op dit moment wordt MS behandeld (of eigenlijk: vertraagd) door het gehele immuunsysteem te onderdrukken. Immunologen en biotechnologen van de Northwestern University Feinberg School of Medicine in Chicago hebben nu een manier gevonden om in muizen tolerantie voor myeline op te wekken door middel van nanodeeltjes (Nature Biotechnology, online 18 november 2012).

De nanodeeltjes reisden onder andere door de milt, waar ze door macrofagen werden verteerd. Het immuunsysteem zag deze deeltjes daardoor aan als, normale, stervende bloedcellen en dus niet meer als een potentiële dreiging. De reactie van de T-cellen op myeline wordt daardoor onderdrukt, dat wil zeggen, het immuunsysteem valt myeline niet of minder actief aan. Het immuunsysteem tolereert nu myeline in het

lichaam, zoals ook zou moeten. Bij muizen bleek deze aanpak bijzonder succesvol. “We hebben terugvallen tot wel 100 dagen lang kunnen voorkomen, dat komt overeen met enkele jaren voor een MS-patiënt.”, aldus Stephen Miller, corresponderend auteur. De onderzoekers hopen deze nanodeeltjes binnenkort voor het eerst bij patiënten te kunnen testen.

Bron: ‘Nanodeeltjes houden afweer MS in toom’ NRC Weekend 24&25-11, Wetenschapsbijlage p.3

Geef elkaar de tijd: de dynamiek van de liefde

Niet meteen ontploffen als je partner emotioneel wordt. Maar ook weer niet te lang wachten met een reactie geven. Neuro-informaticus Natalia Bielczyk van de Radboud Universiteit Nijmegen maakte wiskundige modellen van relaties en kan daarmee voorspellen welke relaties stabiel zijn en welke gedoemd zijn te mislukken. Voornaamste conclusie is dat de dynamiek van een relatie afhankelijk is van de tijd die beide partners nemen voor het verwerken en geven van emotionele reacties. “Dat gaat natuurlijk en intuïtief. Als een relatie langer duurt, voel je op een gegeven moment aan wanneer je wel of niet moet reageren”, aldus Bielczyk. “Het wiskundige model kan bijvoorbeeld aangeven dat er pas na 10 seconden een reactie moet komen, maar als je bewust gaat tellen, heeft dat weer helemaal geen zin. De partners moeten het aanvoelen van elkaar. Voelen ze dat niet, dan gaat de relatie waarschijnlijk niet werken.”

Relaties zijn wiskundig te vangen in sinusgrafieken: golfbewegingen die omhoog en omlaag gaan. “Hoe stabieler de relatie, ofwel hoe beter de timing, hoe minder sterk de golven. De juiste timing kan er ook voor zorgen dat relaties die eigenlijk instabiel zijn, stabiel worden”, aldus de onderzoekster. Het wiskundig modelleren van relaties is een relatief nieuw vakgebied. De bekende wiskundige Steven Strogatz deed het als eerste in 1988 met de hypothetische relatie van Romeo en Julia als uitgangspunt. Hieronder een voorbeeld van de sterkte en aard van emoties, weergegeven in grafieken. De tijdconstante τ is een maat voor de reactietijd van de partner op een heftige emotie. De belangrijkste conclusie van het onderzoek is dat een vertraging goed is, maar dat deze ook niet te lang moet zijn. Hoe lang, daar kunnen de onderzoekers helaas geen uitspraken over doen zonder vervolgonderzoek met meetgegevens van stelletjes.

Bron: tekst: Vrij naar hln.be, afbeelding: sciencedaily.com

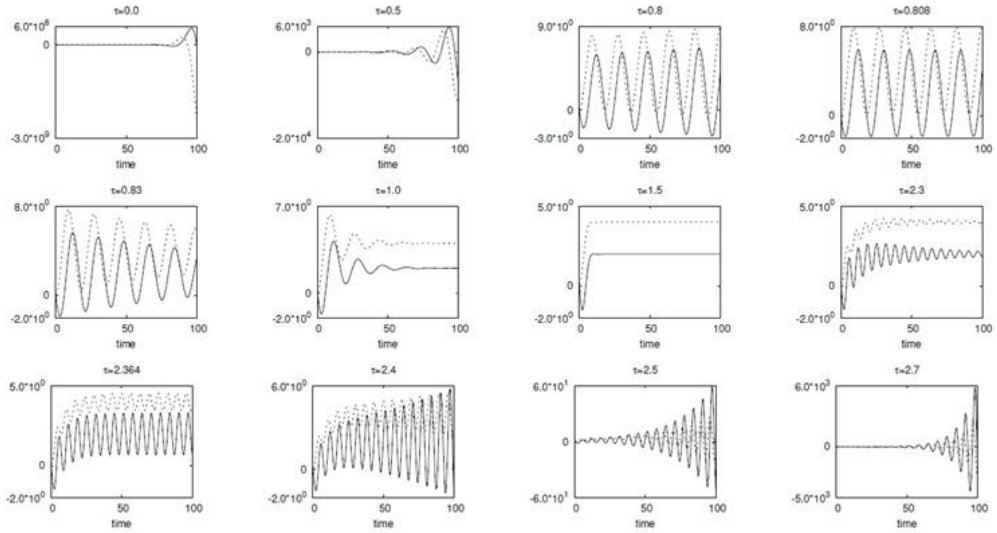

Stage: Tessa & Renata

Tekst door: Stijn Sonneveld

Renata en Tessa lopen op dit moment een stage voor de minor Farmaceutische Wetenschappen. Hiervoor lopen ze het tweede en derde blok mee bij de onderzoeksgroep Medicinal Chemistry Drug Design and Target Finding. Een van de doelen hierbij is het vinden van nieuwe aangrijpingspunten voor medicijnen. De anthropos sprak met hen over hun stage.

Waar doen jullie onderzoek naar?

We doen onderzoek naar het WHIM syndroom. WHIM staat voor: Warts, Hypogammaglobulinemia, Infections and Myelokathexis. WHIM tast je immuunsysteem aan, specifieker: het zorgt ervoor dat de neutrofielen langer in je beenmerg worden vastgehouden in plaats van dat ze in de bloedbaan komen. Dit leidt tot een verzwakking van je immuunsysteem, omdat neutrofielen hierbij een belangrijke rol hebben.

De oorzaak van het syndroom ligt in de receptor CXCR4, deze is gemuteerd bij mensen die dit hebben. Door deze mutatie is de receptor veel te vaak en veel te lang actief, wat uiteindelijk lijdt tot het langer vasthouden van de neutrofielen. Ons doel is dan ook om een stof te vinden die deze receptor kan blokkeren, waardoor de neutrofielen weer worden vrijgelaten.

Op wat voor manier willen jullie gaan proberen om deze receptor te blokkeren?

We maken gebruik van zogenaamde nanobodies. Dit zijn de antilichamen van een lama. Bij een lama zijn de antilichamen wat anders dan bij de mens, ze bestaan namelijk alleen uit een heavy chain. Hierdoor zijn ze veel kleiner dan die van een mens. Daarnaast kunnen er antilichamen worden geselecteerd die specifiek zijn voor deze receptor.

Waar zijn jullie nu mee bezig?

Op dit moment zijn we aan het onderzoeken of er echt inhibitie optreedt bij de verschillende receptoren en ook bij verschillende mutaties van deze receptor. Dit doen we door een zogenaamde Western blot te maken. Op deze manier kan je de hoeveelheden van verschillende eiwitten in een cel bekijken. Doordat de activatie van de receptor tot een hele cascade van reactie leidt, kunnen we kijken of deze eiwitten verhoogd aanwezig zijn of niet. Zo bekijken we de activiteit van de receptor.

En hebben jullie al goede resultaten?

Nou, het is nog behoorlijk moeilijk om dit uit te voeren in de praktijk. Hieronder kun je een plaatje zien: hoe het er uit moet zien en hoe die van ons er op dit moment er uit ziet. Zoals je kunt zien, kunnen we nog niet echt informatie uit onze Western blot halen.

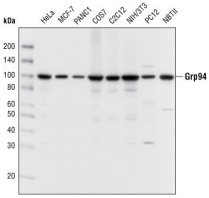

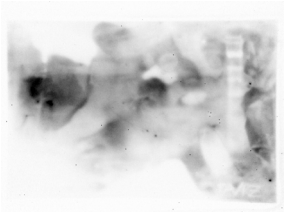

En hoe bevalt de stage tot nu toe: wat vinden jullie de voordelen en wat de nadelen?

Het bevalt goed, de tijd gaat erg snel omdat je eigenlijk de hele dag druk bezig bent. Dit is ook wel een nadeel, omdat je eigenlijk gewoon werkdagen maakt van 9 tot 5 en we ook minder kerstvakantie hebben.

Maar aan de andere kant hebben we geen huiswerk, dus als je thuis bent hoef je in ieder geval daar niets meer aan te doen. Verder hebben we nu al wat ervaring met een stage, wat we ook mee kunnen nemen naar onze eindstage. En we zijn er al een beetje aan gewend dat er een heleboel fout kan gaan waardoor je hele schema weer uitloopt. O ja, het werkt ook als een dieet: je moet de hele dag staan en lopen en je hebt nauwelijks tijd om te eten!

Mens Battle

Tekst door: Sheree Hazelaar

Casinoavond

Donderdag 8 november was de dag van de casino avond, laat u zich vooral niet misleiden door de naam 'casino'. Bij deze avond ging het namelijk vooral om de poker-skills van de Mens-leden, gelukkig was er voor de minder ervaren spelers onder ons ook genoeg uitleg.

De avond begon rustig maar al gauw kwam iedereen in het spel en zag je de spanning toenemen op de gezichten en de inzetten groter worden.

De Sexy Sevens begonnen de avond op de eerste plaats en moesten dus hard aan het werk om deze voorsprong op de rest te behouden, iets wat moeilijker bleek te zijn dan van te voren gedacht. Wie had gedacht dat er in het team 'Maxim! Ga je volgende week' zo'n geweldige pokeraar zat! Hiermee hebben ze het de overige teams knap moeilijk gemaakt. Alleen het aanzicht van al die fiches voor dit pokerwonder was al intimiderend.

Maar ook het eerstejaars team ontbrak het niet aan mensen met een goede pokerface. De Sexy Sevens waren door al dit pokertalent toch wel enigszins geïntimideerd! Maar op wonderbaarlijke wijze hebben zij toch hun voorsprong weten te behouden, al hebben de overige teams het ze wel erg moeilijk gemaakt!

Nieuw Team!

Een nieuw team heeft zich nog aangemeld: de 3 musketiers! Zie hiernaast de teamfoto met teammascotte coca cola.

De 3 musketiers: Wieger, Marco en Bart.

Tussenstand

Er zijn enkele kleine verschuivingen opgetreden in de stand na de verschillende kleine activiteiten en de casinoavond. Nieuwkomers de 3 Musketiers zijn direct The Bitches voorbijgegaan en staan op dit moment op de 7e plaats, vlak achter Ocean's 6. Verder hebben team Jalapeño en Masters&Co1 van plaats gewisseld. De top 2 is hetzelfde gebleven.

1. Sexy Sevens	2536.66
2. Maxim! Ga je volgende week	2385
3. Jalapeño	1951.66
4. Masters&Co 1	1561.66
5. Masters&Co 2	1435
6. Ocean's 6	1020
7. De 3 Musketiers	1005
8. The Bitches	575

Coming Up: 17 januari Bierproeverij

Het verslag en uitslag van de Singstar avond zullen in de volgende anthropos staan.

Aankondiging:Anthropos 10 jaar!

Zoals sommigen misschien al hebben opgemerkt, is dit de 10e jaargang van de anthropos. Daarom zal het volgende nummer in februari een speciale uitvoering zijn, waar oude stukjes terugkomen, een kijkje bij de redaccie zal worden gegeven en nog veel meer!

Vanwege dit 10-jarige bestaan zal ook de rubriek Lieve Lotte voor een keer terugkomen. Misschien dat ouderejaars deze rubriek nog kennen, voor de rest: lezers konden hun problemen opsturen naar Lotte, die hun vervolgens van advies voorzag.

Maar, zonder vragen natuurlijk geen Lieve Lotte, dus bij deze de oproep: heb je een vraag, sta je voor een dilemma stuur dit dan op naar redaccie@mens-vu.nl. Het is ook mogelijk om je vraag anoniem in te sturen.

Achter de schermen bij... GalaCie

Tekst door:Roosje Ruis

In het nieuwe jaar, na de tentamens en de kerstvakantie is het weer tijd voor een fijn Nieuwjaarsgala. Dit jaar zal het feest, met James Bond thema, plaatsvinden op donderdag 10 januari. De Anthropos was wel benieuwd hoe het de commissie tot nu toe vergaan is dit alles te organiseren en sprak daarvoor met voorzitter Tessa.

Wil je de commissieleden allereerst even voorstellen?

Naast mij bestaat de commissie uit 4 meiden uit het eerste jaar: Annette, Naomi, Susanne, en Carmen. (Voor de duidelijkheid: Carmen B.)

Waarom ben jij zelf in de commissie gegaan?

Vorig jaar zat ik ook in de commissie en vond ik dat heel leuk. Nu werd er een nieuwe voorzitter gezocht, dus dat vond ik ook wel leuk om te doen. De eerste keer had ik besloten om mee te doen omdat ik een gala een leuk feest vind en je daarvoor 3 maanden bezig bent en daarna klaar. Het is niet het hele jaar en niet heel intensief.

Wat komt er nou allemaal bij dat organiseren van een gala kijken?

Het ligt er aan hoe creatief je zelf wilt zijn. Je hebt in ieder geval een zaal nodig en iets van muziek (het liefst een DJ, maar als je wat anders bedenkt kan dat ook). Verder is een thema bedenken leuk, en moeten we posters maken, de hele aankleding, kaartjes, en kaartjes verkopen, diner regelen en een fotograaf en hapjes en een welkomstdrankje.
We hebben nu de zaal en DJ geregeld, het thema bedacht, en de poster hangt ook al. Dus nu is het vooral de kaartverkoop en daarnaast nog de fotograaf en aankleding regelen, maar daar hebben we nog de tijd voor.

Waarom is het elk jaar in thema, en wat is het leuke van het thema van dit jaar?

Met een thema vergroot je de kans dat mensen leuk verkleed komen, en ook is het leuk omdat je de zaal extra aankleding kan geven, je hebt meer opties om extra sfeer te geven aan het gala.

Dit jaar begonnen we met een aantal creatieve ideeën. Een idee was bijvoorbeeld gemaskerd bal, maar dat was 2 jaar geleden ook al gedaan. We zochten eigenlijk het liefst iets wat unisex is. We zitten met 5 meiden in de commissie, maar we waren ons juist wel bewust dat het daarom niet te vrouwelijk moest worden. James Bond is ook chic en je hebt natuurlijk ook de bondgirls waar vrouwen inspiratie vandaan kunnen halen.

Heb je zelf al een outfit?

Nee, nog niet, ik heb nog mijn jurk van vorig jaar en die was vrij kort en met veel glitters zoals een bondgirl dus nog wel een optie, en anders heb ik ook nog wel een zwarte. Maar vorig jaar wilde ik ook geen nieuwe jurk kopen, en toen deed ik het toch, dus wie weet komt er nog een nieuwe jurk.

Waarom moeten wij allemaal naar het gala komen?

Het gala is een hele leuke gelegenheid om met je studiegenoten op het nieuwe jaar te proosten. Ook is het een activiteit waarbij mensen eerder introducés meenemen, dus een leuke gelegenheid als je een keer gezellig vriendinnen of vrienden van buiten de studie wilt meenemen. Iedereen vind het leuk, niemand heeft hekel aan gala's volgens mij. En vooral voor vrouwen is het natuurlijk leuk om lekker je nagels te lakken en mooie kleren aan te trekken.

Heb je iets wat je nog kwijt wilt?

De kaartverkoop is gestart: kaartjes zijn te koop t/m 10 januari!

BRIGHT
NEW FUTURE

MENS in Beeld

MENS

VU Boekhandel Amsterdam

Wil jij hier adverteren?
Neem contact op via mens-vu.nl!

Medtronic